

“Met de hond stapje voor stapje werken tot het kwartje valt”

Gerda Boorsma (50) is al heel lang verbonden aan Hulphond Nederland. Als vrijwilliger, gastgezin en aftraingastgezin heeft ze veel hulphonden opgeleid. Ze heeft nu haar zeventiende hond: Sue. De hond was net een week in huis toen Gerda een lintje kreeg. Ze werd benoemd tot lid in de Orde van Oranje Nassau. “Sue moest meteen mee naar de uitreiking. Een spannend moment voor een hond die toch wat bang en onzeker is bij mensen. Maar ze deed het keurig en straalde aan alle kanten.”

Gerda is 28 jaar getrouwd en heeft twee volwassen kinderen die het huis uit zijn. “Ik ben altijd vooral moeder geweest. We wilden vroeger een hond, maar een pup opvoeden zagen we niet zitten.” Gerda gaf zich op voor een gepensioneerde KNGF-geleidehond, als eigen huishond. “Die hond had geen opvoeding meer nodig, perfect voor een beginnening. We hebben haar ruim zes jaar gehad, tot ze overleed.” Vanaf dat moment wilde Gerda toch zelf een hond gaan opvoeden. “Vanwege mijn stofwisselingsziekte heb ik gewrichtsklachten. Een trekkende hond was daarom geen optie. We kwamen terecht bij Hulphond Nederland. Dat voelde bij de intake al meteen goed.”

Gerda Boorsma met hulphond in opleiding Sue

Goede begeleiding

Op dat moment was er een wachtlijst voor gastgezinnen, maar na een half jaar was het zover. In februari 2006 kreeg Gerda haar eerste pup. “Ik vond het enorm pittig, maar ook heel leuk. Gelukkig kregen we goede begeleiding. We konden altijd bellen. Ik had ook de tijd, want ik werkte verder niet en onze kinderen zaten op dat moment op de middelbare school.” In de opvoeding van een hond ziet Gerda een duidelijke link met die van kinderen: je moet consequent zijn. “Verder moet je ze van alles leren. Daar steek je zelf ook veel van op. Je krijgt zoveel terug van zo’n hondje.”

Aftraingastgezin

Na de opvoeding en socialisatie van vier pups hoorde ze dat Hulphond Nederland op zoek was naar observatiegezinnen. Ze volgde een cursus om te leren observeren en verslag leggen. “Soms kon een hond snel dóór, soms bleef een hond langere tijd.” Sommige honden zijn ook moeilijk om af te trainen in de kennel. Vandaar dat Gerda werd gevraagd om met haar familie ‘aftraingastgezin’ te worden. “Het was een logische stap om dat te gaan doen. Honden specifieke dingen leren is erg leuk. Dat gaat verder dan socialiseren. Je moet stapje voor stapje met de hond werken tot het kwartje valt. Het was een

mooie kans om te krijgen van de stichting." Dat ze een lintje kreeg, was een grote verrassing. Buren in Bennekom die ze al 28 jaar kent, hadden het lintje aangevraagd. "Daar reken je niet op", zegt Gerda. "Ze wonen schuin tegenover ons. We groeten elkaar op straat of maken een praatje, maar verder niet. Mijn gezin wist het al een jaar.

"Honden specifieke dingen leren is erg leuk. Dat gaat verder dan socialiseren."

Daar was ik wel door ontdaan. Het is een rare beleving dat je daar niets van merkt." Gerda voelde zich ook wat bezwaard. "Waarom krijgen anderen geen lintje? Ook andere mensen doen heel veel. Maar oké: iedereen heeft er goed over nagedacht, ook de burgemeester. Het maakt extra bijzonder dat mensen het zo waarderen."

Afscheid nemen

Is het niet moeilijk om telkens afscheid te nemen van de honden? "Aan de ene hond hecht je je meer dan aan de ander. Sommige honden pas-

seren, bij sommige doet het meer pijn. Het blijft sowieso leuk om ze te volgen op Facebook. Ik heb nu bij twee honden meegelopen bij de training voor de cliënt. Dan ben je heel specifiek bezig en erg intiem met je hond. Dat maakt het afscheid moeilijker. Als ik zie wat een hond doet voor mensen, is dat heel mooi. Je gunt het die mensen heel erg."

Vertrouwen

Ze zou het dan ook zo weer doen en heeft er nooit spijt van gehad. "Het loopt niet altijd lekker. In dat geval heb ik daar wel buikpijn van. Met meer ervaring en kennis weet je steeds beter hoe je een hond kunt helpen. Ik heb mijn diploma gehaald voor kynologisch instructeur en kan nu les geven. Dat doe ik dan ook, maar het moet wel klein blijven. Hulphond Nederland gaat voor." Nu dus met hulphond Sue. "Ze blijft wat onzeker, daar moeten we nog hard aan werken. Ze vindt het leuk om met mij te oefenen, handelingen te leren en naast de rolstoel te lopen. Ik heb er alle vertrouwen in dat Sue een goede hulphond wordt." ●

Wij feliciteren de volgende nieuwe teams

De afgelopen periode hebben we weer veel cliënten blij mogen maken met een hulphond.

Daniel Peppinck
met Emiel

Jurgen Krekels
met Rudi

Loes Maijs
met Egle

Hans den Hartog
met Evan

Leonie van het Bolscher
met Denthe

Bianca Albersnagel
met Watson